

Съ трупове-тѣ на гнусоты-тѣ си и съ мерзости-тѣ си

Напълниха наслѣдие-то ми.

19 Господи, "сило моя и "крѣпосте моя И прибѣжище мое въ скрѣбенъ день, Язычници-тѣ ще дойдуть при тебе отъ краища-та на земій-тѣ, И ще рекътъ: Наистинѣ бащи-тѣ ни наслѣдиха лѣжъ, Суетъ, и "неполезни нѣща.

20 Ще си направи ли человѣкъ божове, "Онѣзи които не сѫ божове?

21 За то, ето, ще ги направи вѣтъ тойзи путь да познаѣтъ, Ще ги направи вѣтъ да познаѣтъ рѣжъ-тѣ ми и силъ-тѣ ми: И ще познаѣтъ "че име-то ми е Йоава.

ГЛАВА 17.

1 Грѣхъ-тѣ Іудинъ е писанъ "съ желѣзниш писалкъ,

И съ адамоновъ нокътъ:

"Начертанъ е на плохъ-тѣ на сърдце-то имъ,

И върху рогове-тѣ на олтари-тѣ ви.

2 Щото синове-тѣ имъ помнить олтари-тѣ си и "Ашеры-тѣ си,

При зелени-тѣ дърва по высоки-тѣ хълмы.

3 О, горо моя въ поле-то,

"Ще дамъ имотъ-тѣ ти и всички-тѣ ти съкровища вѣтъ разграбеніе,

И высоки-тѣ ти за грѣхъ мѣста по всички-тѣ твои прѣдѣли.

4 И ты, ей, сама ты,

Ще бѫдешь исхърдена отъ наслѣдие-то си, което ти дадохъ:

И ще тя поробатъ на непрѣятели-тѣ ти, "Въ земій коико не си познала;

Защото "огнь запалихъ вѣтъ яростъ-тѣ ми, И ще гори въ вѣкъ.

5 Така говори Господъ:

"Проклѣти оизи человѣкъ, Който ся надѣе на человѣка

И "прави плѣтъ-тѣ мышица за себе си, И на когото сърдце-то ся отдалечава отъ Господа.

6 Защото ще бѫдѣ "като дивъ-тѣ мирикъ вѣтъ пустынѣ-тѣ,

И "нѣма да види когато дойде добро-то: Но ще обитава вѣтъ сухи мѣста вѣтъ пустынѣ,

"Въ земій соленъ и ненаселенъ.

7 "Благословенъ оизи человѣкъ Който ся надѣе на Господа,

⁴ Иса. 18; 2.

^и Гл. 17; 17.

^и Иса. 44; 10. Гл. 2; 11. 10; 5.

^и Иса. 37; 19. Гл. 2; 11. Гл.

4; 8.

^и Иса. 15; 3. Гл. 33; 2. Амос.

5; 8. Виж. и Иса. 83; 18.

—

^и Иса. 19; 24.

^и Прѣт. 3; 3. 2 Кор. 3; 3.

^и Съд. 3; 7. 2 Лѣт. 24; 18.

33; 3, 19. Иса. 1; 29. 17;

8. Гл. 2; 20.

^и Гл. 15; 13.

^и Гл. 16; 13.

^и Гл. 15; 14.

^и Иса. 30; 1, 2. 31; 1.

^и Иса. 31; 3.

^и Гл. 48; 6.

^и Иса. 20; 17.

^и Втор. 29; 23.

^и Иса. 2; 12. 34; 8. 125;

1. 146; 5. Прѣт. 16; 20.

И на когото надежда е Господъ.

8 Защото ще бѫдѣ "като дърво насадено при водѣ,

Което разстира кореніе-тѣ си при потокъ-тѣ,

И не ще види когато настане пекъ-тѣ, Но листъ-тѣ му ще ся зеденѣ:

И не ще има грыжъ вѣтъ годинъ на бездъждие,

Нито ще прѣстане отъ да дава плодъ.

9 Сърдце-то е измамливо повече отъ всичко, И твърдъ растлѣнио: кой може да го познае?

10 Азъ "Господъ испитувамъ сърдце-то, Опитувамъ вѣтрѣности-тѣ.

"За да дамъ всякому споредъ пажища-та му,

^и И споредъ плодъ-тѣ на дѣла-та му.

11 ^и Както яребица която мѧти което не е снесла,

Така който придобива много богатство съ неправдѣ

"Ще го остави вѣтъ половинъ-тѣ на днитѣ си,

И вѣтъ сетини-тѣ си ^и ще бѫдѣ безуменъ.

12 Прѣстолъ на славѣ вѣзвишенъ изъ начало е

Мѣсто-то на святилище-то ии.

13 Господи, "надеждо Израилева,

"Всички които тя оставять ще ся поспрамятъ,

И отетжници-тѣ єще ся напишатъ на пърстъ-тѣ;

Защото оставихъ Господа, ^и источникъ-тѣ на живъ-тѣ водѣ.

14 Испѣли мя, Господи, и ще бѫдѫ испѣленъ;

Спаси мя, и ще бѫдѫ спасенъ;

Защото ^и ты си моята хвала.

15 Ето, тѣ ми говорятъ:

"Дѣ слово-то Господне? нека дойде сега.

16 Но "азъ не ся отеглихъ отъ да съмъ пастъръ и да тя слѣдувамъ,

Нито пожелахъ дѣнь-тѣ на скрѣбъ-тѣ:

Ты знаешъ:

Това ще е излѣзо изъ устни-тѣ ми бѣше прѣдъ тебе.

17 Не бывай ужасъ за мене:

"Ты си ми упованіе вѣтъ злочестенъ.

18 "Да ся поспрамятъ които мѧ гонятъ, а азъ да не ся поспрамъ:

Да ся растреперятъ тѣ, но "азъ да не ся растреперя:

Докарай вързъ тѣхъ злочестенъ дѣнь,

^и Иса. 30; 18.

^и Иов. 8; 16. Иса. 1; 3.

^и 1 Цар. 16; 7. 1 Лѣт. 28; 9.

^и Иса. 7; 9. 139; 28; 24.

^и Прѣт. 17; 3. Гл. 11; 20; 25;

12. Рам. 8; 27. Откр. 2; 22.

^и Иса. 62; 12. Гл. 62; 19.

^и Рим. 2; 6.

^и Иса. 55; 23.

^и Рук. 12; 20.

^и с Гл. 14; 8.

^и Иса. 73; 27. Иса. 1; 28.

^и Виж. Лук. 10; 20.

^и Гл. 2; 13.

^и Втор. 10; 21. Псал. 109; 1.

^и 148; 14.

^и Иса. 5; 19. Иез. 12; 22.

^и Амос. 5; 18. 2 Пет. 3; 4.

^и Гл. 1; 4 и др.

^и Гл. 16; 19.

^и Псал. 85; 4. 40; 14. 70; 2.

^и Псал. 25; 2.